

ת"פ (חיפה) 62085-03-24 - מדינת ישראל נ' מ.ז.

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 62085-03-24 מדינת ישראל נ' ז'(עוצר)
ואח'

בפני כבוד הנשיא, השופט אביה לוי
הנאשמים: מדינת ישראל

- נגד -
הנאשמים: 1. מ.ז. (עוצר)
2. א.ז. (עוצר)

utar Din

הנאשמים שלפני, מ.ז. (להלן: **הנאשם 1**) וא.ז. (להלן: **נאשם 2**) הורשו ביום 24.2.11, בהתאם להודאותם, בעבודות כתוב אישום מתוקן אשר הוגש נגדם.

נאשם 1 הודה והורשע בעבירות שענין **פציעה בנסיבות מחמירות בצוותא**, עבירה לפי סעיף 334+335 (א)(1) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין" או "**החוק**") ונשיאה והובלת נשק בצוותא לפי סעיף 144(ב) (רישה וסיפה) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

נאשם 2 הודה והורשע בעבירות שענין **פציעה בנסיבות מחmirות בצוותא**, עבירה לפי סעיף 334+335 (א)(1) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, **ניסיאת נשק והובלתו בצוותא לפי סעיף 144(ב)** (רישה וסיפה) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, **נהיגה ללא רישון נהיגה**, לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 בצירוף סעיפים 62(1) ו-38(1) ונ

העובדות כתוב האישום המתוקן

ג. (המתלון), מתגורר בשכונת ... ב....

עוור ליום 1.3.24 בשעה 14:59, רקמו הנאשמים תוכנית לירוט לעבר ביתו של המתلون.

במסגרת התוכנית, בתאריך 1.3.24 בשעה 14:59, יצאו הנאשמים מתחם מגוריהם בסכני, כשהם רוכבים על קטנוע מסוג טי מאקס (מספר רישוי 14-740-21-21) כאשר נאשם 2 נהג ונאשם 1 ישב מאחוריו, וכשניהם עוטים על ראשם קסדות ומוביילים בצוותא אקדח חצי אוטומטי מסוג Glock מודל 4 gen19 (מספר סידורי 672AGHR) ואקדח נוסף המיועד לתחמושת בקוטר 9 מ"מ, כשהם טעונים במחסניות.

נאשם 2 נהג על הקטנווע כשאין ברשותו רישיון נהיגה המתיר נהיגה על קטנווע ולא פוליסת ביטוח תקפה.

הנאשמים הגיעו אל חצר הבית, כאשר המתלוון שהה בחצר. משה הגיעו לחצר הבית הנאשמים דרכו את כל הנשך וירו לכיוון בו שהה המתלוון. המתלוון נפצע מרסיס בחזה וכן נפצעה כתוצאה מהירוי סוסה שהשתה באורוوه מקליע שחרר לצווארה.

פ.ג. (אביו של המתלוון) וב.ג. (אחיו של המתלוון), שמעו את היריות יצאו מהבית והתחילה לרחוב בעבר הנאשמים. הנאשמים החלו בניסיעה אל מחוץ לחצר במטרה להימלט מהמקום.

ה.ג. (אחיו של המתלוון), ניסה לחסום את הקטנווע בגופו. בעקבות מעשיו של ה.ג., הנאשמים נפלו מהקטנווע ופתחו במנוסה רגלית מהמקום תוך שב.ג. ופ.ג. רודפים אחריהם. במהלך מנוסתם של הנאשמים מפ.ג. וב.ג. ירו הנאשמים בצוותא על מנת להניא את פ.ג. ואת ב.ג. מלודוף אחריהם. בעקבות הירוי עצרו פ.ג. וב.ג. את המרדף והנאשמים נמלטו מהמקום.

כתוצאה מהמעשים של הנאשמים, חדר ריסיס לחתת העור בבית החזה של המתלוון משמאל וגרם לאודם מסביב לפצע.

תסוקיר לעניין העונש - נאשם 1

שירות המבחן תיאר במסגרת התסוקיר כי ענייננו בנאשם בן 23, רוק, אשר סיים בוגרות מלאה וכן סיים לימודי הנדסאי אדריכלות במכיללת סקינין אך לא ניגש למבחן הגמר. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר, בעל דימיון עצמי נמוך, אשר התפתח במשפחה קשה יום שהתמודדה עם מצוקה כלכלית ולא קיבל מענה לצרכי הרגשיים. לאור אלו העיריך שירות המבחן כי קיימים פער משמעותית בין תפקידו התקין במסגרות השונות בחיי לבן מעורבותו בעבירות הנידונות.

הנאשם תיאר בפניו שירות המבחן כי בצעירותו חוותה קשיים חברתיים, הצלחות, דחיה ואלימות. כמו כן, תיאר כי נוכח אלו והצורך בתחשות ביטחון התחבר לחברת שולית. עוד תיאר הנאשם כי הוא מנהל קשר זוגי שננתיים וכי לאחר שיישא את עונשו הוא מתכוון למסד את הקשר הזוגי ולסייע את לימודיו. ביחס לביצוע העבירה, שיתף כי רצה להוכיח את עצמו וגבירותו לנאשם 2 וכי אין לו כל היכרות מוקדמת עם המתלוון.

ביחס לתפקידו של הנאשם במהלך תקופת מעצרו תיאר שירות המבחן כי הנאשם השתלב בקבוצות טיפוליות בתחוםים שונים, בין היתר בתחום האלימות, זאת ללא עבירות ממשמעת ולא שלילית טובות הנהאה. עוד תואר כי סיים קורס עזרה ראשונה וכי במשך 10 חודשים הוא מתפרק כתומך ומסייע לעצורים חדשים באגף ואף מצליח ליצור עמו קשר של אמון ועזרה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח לבדוק באופן ביוקרתי את מעשיו, מכיר בקשר שבין התנהגותו לבין תוכאותיה והפגיעה שנגרמה למתלוון. עוד התרשם השירות כי הנאשם מכיר בחומרת מעשיו וمبיע צער וחרטה על התנהגותו. נוכח אלו, השירות המבחן העיריך כי רמת הסיכון לביצוע עבירות אלימות היא בינונית.

בxicomo, המליך שירות המבחן על הטלת ענישה חיצונית ומוחשית ובעלת גבולות ברורים העשויה לחัด עברו הנאים את גבולות החוק וחומרת מעשו ולהוות גורם מרטיע. עוד המליך השירות כי במסגרת מסרו ישקול שב"ס אפשר לשלו בטלר טיפול בתחום אלימות בהתאם לצרכיו.

תקיר לעניין העונש - נאשם 2

שירות המבחן תiar במסגרת התקיר כי ענינו בנאים בן 23 רוק אשר סימן 10 שנות לימוד ללא תעודה בוגרות ולאורך השנים גילה חוסר יציבות במערכות בין מסגרות לימוד. עוד תואר כי הנאים היה עדיד להתרס וכי האירוסין בוטלו עקב ההליך דן.

הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי אין לו היכרות מוקדמת או סכ索 עם המתلون וצין כי פעל על פי הנחיתת נאשם 1, מתוך רצון לסייע לו ומבליל שהכיר או הבין עד תום את שנדרש ממנו.

שירות המבחן התרשם כי הנאים מתקשה לשלוט בדחיפוי ויש לו נטייה לפעול באופן אימפרטיבי ולא שיקול דעת. עוד תואר כי הנאים מתקשה לגנות תובנה עמוקה ביחס לחומרה, שימושות והשלכות מעשי ומוקד במצבו הרגשי הירוד כתוצאה מעצרתו. שירות המבחן תיאר כי הנאים ביטה קושי לבחון באופן ביקורי את התנהגותו בעבריות ונעדר אמפתיה למתרון.

הנאשם מסר בפני השירות כי היה מעוניין להשתלב בהליך טיפול בתחום שירות המבחן, עם זאת שירות המבחן העיר כי הוא אינו מונע ממטרות שיקומיות וכן כי הוא נעדר מוטיבציה ו בשלות לטיפול. שירות המבחן העיר שישנו סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

ראיות לעניין העונש

ב"כ המאשימה הגיש תדייס רישום תעבורתי בעניינו של נאשם 2 (**טעת/1**).

ב"כ נאשם 1 הגישה מכתב מאת י"ר המועצה המקומית ... (**טעת/1**). במסגרת תיאר ראש המועצה את היכרותו עם הנאים ומשפחותו לאורך שנים ופרט על אודות מעורבותו בקהילה. לאור אלו בקש ראש המועצה להקל בעונשו וליתן לו הזדמנות להשתקם. עוד הגישה לעזוני אישור לימודים מטעם המכלה הארץ ... בעניינו של נאשם 1 (**טעת/2**).

כמו כן הוגש לבקשי מכתב מטעם ראש תחום שיקום וכישורי חיים במתוך הכליאה. (ראו החלטתי מיום 27.2.25) (סמן טעה/3). במסגרת מכתב זה תואר כי הנאים פועל כתומך באגף עצורי ימים. פורט כי במסגרת תפקידו הוא מסייע בתיווך מצבים וסיטואציות, מתריע על מצבים מסכנים או סימני מצוקה. באשר להליך השיקומי אותו עובה, תואר כי משולב בקבוצה טיפולית המלווה את תפקידי כתומך אשר במסגרתה מחזקים יכולות מקדמות אשר בין היתר מהוות קרקע לצמיחה והתפתחות אישית של התומך. בשל תפקיד זה נמצא הנאים בקשר מעקב עקי עם עו"ס. במסגרת ועדת הערכה אשר בchnerה את תפקידו עליה כי מצlich לתקן ולשפר את ההתערבותיות שלו בזכות הליך הטיפול וכן כי חל שיפור ביכולתו לשתף בתחרשות ורגשות דבר המעד על התפתחות אישית.

צוין כי משום שנמצא בסטטוס עצור, לא השתלב בטיפול "יעודי בתחום האלימות".

טייעונים לעניין העונש

מашימה

ב"כ המאשימה המלומד, עו"ד חאלד חכרוש, הגיע מסמך טיעונים לעניין העונש והוסיף על דברים אלו בעל פה (**טעת/2**).

המאשימה עמדה על מנגנון הבניית שיקול הדעת בענישה. הודגש, כי עבירות ברכי נשק הפכו למכת מדינה, הפגיעה פגיעה של ממש בערך המוגן שענינו שמירה על ביטחון הציבור. משכך, נטען, כי על בית המשפט לגמול למבצעים בעונשים משמעותיים.

באשר לנسبות הקשורות לביצוע העבירה ציין הפרקליט, כי העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם וכי ישנו פוטנציאלי נזק עצום הכרוך בשימוש בנשק וביצוע ירי. בהקשר זה ציין כי אף בנסיבות לא נגרם נזק חמור בהרבה. כן בענינו של נאשם 2 התייחס לסיכון הכרוך בנהיגה ללא רישון ולא פוליסת ביטוח. עוד התייחס לכך שהנאשמים המשיכו ביצוע הירי בעת הימלטותם. הפרקליט הפנה לפסיקה המתאימה לשיטתו לנسبות העונש והזכיר בהקשר זה את תקoon 140 לחוק העונשין. הפרקליט עתר לשרטט מתחמי עונשה באופן הבא:

- נאשם 1 - עתר לשרטט מתחם עונשה הנע בין 50 ל-70 חודשים מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלוויים.
- נאשם 2 - עתר לשרטט מתחם עונשה הנע בין 55 ל-70 חודשים מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלוויים.

בהתיחסו לנسبות שאין הקשורות לביצוע העבירות, הפנה לממצאי תסקيري שירות המבחן, טען כי יש מקום לקבוע את עונשם של הנאשמים בהתחשב בהרמתה הרבים ועתר למקם את עונשם בשליש התחתון של המתחם המבוקש.

הגנה

ב"כ נאשם 1

ב"כ נאשם 1 الملומדת, עו"ד תמי אולמן, טענה כי הפסיקה אליה הפניה המאשימה מחמירה מדי ואינה תואמת את נسبות העונש. היא הגישה פסיקה הרלוונטית לטעמה לנسبות ועתה לשרטט מתחם עונשה הולם הנע בין 12 ל-24 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

באשר לנسبות שאין הקשורות לביצוע העבירות הפניה הסגנoriaית לממצאי תסקיר שירות המבחן וכן למכtab שהוגש מטעם שירות בתי הסוהר (ר' לעיל טעה/3), בהקשר זה היא הפניה לתפקידו החיווני של הנאשם במסגרת המעצר וلتפקידו כותמן לעצורים באגף מעצרי ימים.

באשר לסıcıי השיקום של הנאשם, התייחסה לעובדה כי כל שנותר לו להשלים במסגרת לימודיו ההנדסה הוא סיום פרויקט הגמר ועל כן לטעמה, לאחר ריצוי מסרו יחוור הנאשם חייזר הנורומטיביים כפי שהיו טרם ההליך דין. עוד הוסיף כי הסיכוי שה הנאשם יחוור ויבצע עבירות בעתיד נמוך.

ב"כ נאשם 2

ב"כ הנאשם המלומד, עו"ד שадי דבах, טען גם כן כי ההחלטה אליה הפנתה המआשימה מחמירה מדי בהתחשב בנסיבות העניין. הסגנון הפנה לפסקה המתאימה לשיטתו למקורה ועמד על הפרוגנזה החיובית הטמונה לטענתו בין ממצאי תסוקיר שירות המבחן.

באשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירות, טען כי הנזק שנגרם לנפגע העבירה אינו גבוה. באשר לנسبות שאין קשורות לביצוע העבירות, הפנה הסגנון לגלו הצעיר של הנאשם, ללקיחת האחריות ולהיסכון בזמן שיפוטו וטען כי עברו התעבורות של הנאשם אינו רלוונטי לעניינו.

באשר למיקומו של הנאשם בתחום הענישה, הוסיף כי אומנם על פי תיקון 140 לחוק העונשין, החל בעניינו של הנאשם, ישנו עונש מינימום. יחד עם זאת, ציין כי עונש המינימום יכול לכלול בחובו את עונש המאסר המותנה.

דברי הנאשם

נאשם 1

ה הנאשם לקח אחריות על מעשיו, התנצל בפני נפגע העבירה, הפנה לפעילותו במסגרת המעצר ולבוצאות החונכות במסגרת הוא תומך בעצורים אחרים בבית המעצר. עוד התייחס להליך הטיפול אותו הוא עבר ותיאר כי הוא רוצה לחזור לחיק משפחתו.

נאשם 2

ה הנאשם התנצל על מעשיו וטען כי הוא רוצה לחזור לחיק משפחתו על מנת לעזור להם.

דין והכרעה

לא ניתן להקל ראש בחומרת מעשייהם של הנאשם בתיק זה, ובפרט בסיכון הגבואה שנשקף מהם לח"י אדם. הנאשם עשו שימוש בנשך בלתי חוקי במסגרת סכור שנתגלה בין המתלוון. הנאשם נסעו לחצר ביתו של המתלוון וירו לעברו מספר קליעים; לא זו אף זו, משניות להימלט, ירו קליעים גם לעבר אביו ואחיו.

בתי-המשפט נלאו כבר מלשנות ולחזר על סlidותם ולהביע את שאט נפשם בכל הנוגע למעשיים אלימים בכלל, ומעשיים הנעים תוך שימוש באמצעים כאלה או אחרים. פעם אחר פעם קוראות הערכאות כולן להחמיר בעונשו של מי ש מבחק לעשות שימוש בתת-התרבות האלים כדי ליישב סכסוכים.

ככל, עת נפנים לבצע את מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבנית שיקול הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה. משמעותו, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליהם ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עבור לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחרבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגעת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית המשפט לא מצא לנכון לסתות הימנו מטעמים של שיקום או של הגנה על הציבור, יקבע עונש המתאים לנאים בשם לב לניבותיהם האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורים ביצוע העבירות.

ראשית אפנה לדון בעניינו של נאם 1

אומר מיד, אין למעשה מחלוקת בין הצדדים על כך שמדובר באירוע אחד הכלול מסכת עובדתית אחת. המיעדים נעשו כחלק מתוכנית עברינית אחת, בסミニות וב- "קשר הדוק" זה זה. אזכור, נאם 1 הצביע בנסק בלתי חוקי, בצוותא עם נאם 2. שהגיעו השניים לבתו של המתلون, דרכו את האקדחים וירו לכיוונו. כאשר ניסו הנאים לבסוף מהמקומם, ירו לכיוון ابوו ואחייו של המתلون, על מנת להצליח להימלט. (ראו לעניין זה: ע"פ 13/4910 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק- ארץ, ניתן ביום 29.10.14; ע'סא נ' מדינת ישראל ניתן ביום 30.7.1); לפיכך ומצאות סעיף 40(א) לחוק העונשין, יקבע להן מתחם הולם יחיד לאירוע כלו ווושת עונש כולל לכל העבירות.

יודגש, כי על אף שעסקין במספר עבירות, הנכללות בגדרו של האירוע האחד, ישמר בגישה העונש יחס הולם בין חומרת מכלול המיעדים ומידת אשמו של כל אחד מהנאים לבין תקופת המאסר שהיא עליו לרצות, כפי שיפורט בהרבה להלן.

ערכים מוגנים

בכל הנוגע לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשי של הנאשם, הרי שהדברים ברורים. מעשי פגעו בזכותו של המתلون **לשכמת גופו ושלוות נפשו, בשלום הציבור ובקיןינו**, בכבוד האדם ובזכותם של אחרים **לחיות חיים שלווים ובלתי מופרעים**. כן, ביחס לעבירות הנסק, הנושא ומוביל נשק לא חוקי ואף עווה בו שימוש, פוגע בראש ובראשונה **בביטחון המדינה ובמנגנון שלטונה; בשלום הציבור ובסדר הציבורי**. הוא פוגע בביטחון הציבור וחושף אותו לאירוע טרור עזין כמו גם **פלילי המבצעים באמצעות נשק המוחזק והמושג שלא חוק**. הפגיעה בערכים אלו ממשית.

cidou, החזקת נשק, רכישתו, מכירתו, נשייתו, הובלתו והשימוש בו הפכו למכה הצער למכת מדינה (ראו לעניין זה למשל: ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' ג', פסקה 11, ביום 29.3.22). ברי, כי מדינהRibonit ומתוקנת אינה יכולה לקבל כ"מכת-גורל" תופעה שבמסגרתה מוחזק נשק בלתי-חוקי בקרב אזרחיה ותושביה. תופעה שכזו חותרת תחת שלומם וביתחונם של אזרחיה, ועלולה חיללה, לכرسم בסודות לחם חוקה.

פעם אחר פעם בשנים האחרונות, חזר ועמד בית-המשפט העליון על כך, כי בנסיבות בלתי-חוקי, המוחזק בידים בלתי-מוסמכות, עלול לבסוף להגיע לכלל שימוש מסוכן. מתאימים לעניין זה הדברים שנכתבו במסגרתו של ע"פ 2733/20 אבו זיאד נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 24.10.21 מפי כב' השופט סולברג:

"אומר כבר בפתח הדברים, שהتلשלות האירועים שנפרשה לפניינו עניינה בעמשים פליליים חמורים וקשיים; תופעה נסdet ומסוכנת של סחר בכלי נשך ותחמושת [...] רעה חוליה זו פוקדת את מדינتنا מזה זמן, והיא מזינה, דבר יום ביום, את פעולות הטror ואת עורקי הפשיעה החמורה, המ██נים את הציבור הישראלי, סכנת נפשות ממש, בכוח ובפועל. הקלות שאיפינה את עשיי הסחר במקורה דן, וההתעלמות של השניים מפוטנציאל הנזק האדיר של מעשייהם החמורים, למען בצע כסף, אכן ראויים לגינוי רועם וענישה חמירה".

על מנת לשרטט כדביי את מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1, עיינתי בפסקה רחבה העוסקת בעבירות פ齊עה בנסיבות חמירות וUBEIROT בנשך כאשר כלי הנשך טעוניים. נמצאת לי מדי כי הענישה במקרים אלו מגוונת שכן זו תליה בנסיבות הפ齊עה, באופיה ובנסיבות הקונקרטיות של המקלה. כמו כן, בהתייחס לעבירות הנשך נמצאת לי מדי כי בשנים האחרונות חלה את אט מגמת החמורה בענישה, הבאה לידי ביטוי בפסקת הערכאות השונות הנוגעת לעבירות בנשך. עם זאת, ברי, כי משקל ניכר בקביעת העונש בעבירות של החזקת נשך יש לתלו **באופי הנשך**, במידה קטלניתו, בנסיבות כלי הנשך המוחזקים, בתחמושת שנתפסה לצדיו וכיוצ"ב. למעשה, "כבכל עבירה, גם בעבירות נשך קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואה לקבוע את מתחם העונש ההולם" (ע"פ 9702/16 אלולאייה נ' מדינת ישראל, פסקה 8, ניתן ביום 13.9.17) (ראו בנוסף לעניין זה: ע"פ 4059/17 סלמה נ' מדינת ישראל, פסקה 5, ניתן ביום 18.4.18).

בהקשר זה יש להתייחס לחומרה היתרה הטמונה בשימוש בנשך כלפי אדם, בפרט מקום בו אותו שימוש הסתיים בפ齊עה ממשית. מתאים לעניינו דבריו של כב' השופט נ' הנדל במסגרתו של ע"פ 1928/15 אלהוזיל נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 16.6.8, בציינו:

"המערער עשה שימוש בנשך חם. שימוש כזה כשלעצמם הוא דבר חמור: "ירי בנשך חם לעבר אנשים מהווים אלימות בדרגה גבוהה שלא ניתן להפריז בעוצמתה" (ע"פ 6520/14 בוקאע נ' מדינת ישראל, פסקה 13, ניתן ביום 30.4.15 [...] חובתו של בית המשפט לתרום את חלקו כדי להפחית מקרים חמורים מעין אלה, בהם "כל דאלים גבר". המחיר החברתי לא מאפשר מדיניות ענישה אחרת. **השימוש בנשך והתוכאה החמורה הם נתוניים בעלי משקל רב.** חומרת העבירה ברורה. פעמים אין ספור חזר בית משפט זה על החומרה שבUBEIROT האלימות בכלל, ובפרט במקרים בהם נוטל אזרח את החוק לידיים... (ההדגשות אינם במקור)".

עוד ראו:

ע"פ 7971/23 **אגבאריה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 26.5.24, במסגרת הושטו על כל אחד מהמערערים 32 חודשים מסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירה של נשאה והובלה של נשך.

ע"פ 5681/23 **חווא נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 20.12.23, במסגרת הושטו 35 חודשים מסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירות החזקה ונשאה של נשך.

ע"פ 2101/21 **טוביה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 29.7.21, במסגרת הושטו 30 חודשים מסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירה שענינה נשיאת נשך.

ע"פ 7971/23 **אגבאריה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 26.5.24, במסגרת הושטו על כל אחד מהמערערים 32 חודשים מסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירה של נשאה והובלה של נשך.

ע"פ 5681/23 **חווא נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 20.12.23, במסגרת הושטו 35 חודשים מסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירות החזקה ונשאה של נשך.

רע"פ 33742-03-25 **דניאל נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 23.3.25, במסגרת הושטו 40 חודשים מסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירה שענינה פצעה בנסיבות חמירות והחזקת אגרוף שלא כדי

ת"פ (מחוזי ב"ש) 19-07-50481 מדינת ישראל נ' אזרברגה, ניתן ביום 25.5.20, במסגרת הושטו 34 חודשים מסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירות שענין פצעה שהעבריין מזיין והחזקת סכין.

ת"פ (שלום ב"ש) 56935-04-24 מדינת ישראל נ' רוק, ניתן ביום 25.3.25, במסגרת הושטו 14 חודשים מסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירות שענין פצעה שהעבריין מזיין והחזקת סכין.

באשר למדיניות הענישה הנוגעת בעבירות נשיאת נשך, יש להתייחס לע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני, ניתן ביום 14.9.22, במסגרתו נקבע, כי מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנ羞ם בגין נשאה בלתי חוקית של נשך חם במרחב הציבורי נ羞ם בין 30 ל-42 חודשים מסר בין סורג ובריח.

כאן המקום להתייחס **לתיקון מס' 140 לחוק העונשין**, במסגרתו עוגנו **עונשים מזעריים** בכל הנוגע לעבירות שענין החזקה, הובלה או סחר בנשך שלא כדין. בתיקון זה, נתן המחוקק דעתו ביחס לטיפול בריבוי וגידול במספר עבירות הנשך, וכן לצורך למגרן. זאת דרך החומרת הענישה מצד העבירות ובקביעת עונש מינימום אשר לא יפחח מרבע מהעונש המרבי הקבוע מצד העבירה. התיקון הנ"ל מבקש לשקף את החומרה אותה יש ליחס לתופעה בה עסקין, ואת הצורך המובהק להילחם בה מלחמת חרומה בלתי מתאפשרת. הוראה זו נכנסת לתקופה ביום 8.12.21, ותחוללה עוגנה בחוק למשך שלוש שנים, קרי הוראה זו נכנסת לתקופה טרם ביצוען של העבירות מושא כתוב-האישום דכאותן, וביצוען של העבירות על-ידי הנ羞ם נעשה בתקופה בה הוראה זו חלה. עוד יצוין, כי ביום 9.1.25 הוארך תוקפה של הוראה זו עד ליום 31.12.26. אשר על כן, עליינו להתחשב בתיקון זה המשקף רצון המחוקק, זאת בייחוד לאור רוח התקופה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

נאשם 1 ביצע את העבירות בצוותא עם נאשם 2. העבירות היו מתוכנות. הנואשים הצדידו מביעוד מועד בכל נשק ונסעו לכיוון ביתו של המתלון כאשר כלי הנשך טעונים. הנואשים ירו בצוותא לכיוון המתלון ופצעו אותו. משמעו אקי של הנאשם ואביו את היריות ויצאו לחצר הבית, הנואשים ירו גם לכיוונו של אביו ואחד מאקי של המתלון על מנת להימלט. לא זו אף זו, כתוצאה מהירי נגעה בצווארה סוסה אשר שהתה בחצר. מطبع הדברים, עשוי היה להיגרם נזק נוסף כפועל יוצא מרי שלא כדי בנשך. אך באורח נס לא הסתיים האירוע בפגיעה חמיתה או חמור מכך במנות. הסיבות שהביאו את נאשם 1 לביצוע עבירות אלו נותרו עלומות ולא הובחרו דין. **הנאשם הבין את שהוא עשה, ואת הפסול במעשה, הוא יכול היה לצריך היה להימנע מעשייהם.**

לאור כל המקובל, בעניינו של נאשם 1, מצאתי לנכון לקבוע **מתחם עונש הולם אשר נע בין 36 ל-55 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, לצד עונשים נלוויים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

יש לזכור לזכותו של הנאשם את **עברו הפלילי הנקי, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאותו ומונטיית האחריות מצידו**. מطبع הדברים, מאסר ממושך יפגע בנאשם ובבני משפחתו. לא נעלם מעיני תפקודו החיוויי של הנאשם במסגרת מעצרו כפי שעולה מתוכן המכטב מטעם שב"ס כפי שפורט לעיל. עם זאת יש לזכור כי שירות המבחן בסופו של יום לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ואף המליץ על השתת ענישה מוחשית.

noch makovets, b'matzav davarim zeh, la'achor sh'skalti at kol shikolim ha'doroshim le'uniin, mazati lenkon la'hishit ul na'am 1 at ha'onshim ha'avim:

1. 36 חודשים מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.
2. 10 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירות בנשך מסווג פשע או עבירה אלימות מסווג פשע.
3. 6 חודשים מאסר על תנאי לבסוף במשך שלוש שנים עבירות בנשך מסווג עון או עבירה אלימות מסווג עון.
4. פיצויים בסך **10,000 ₪ לטובת המתלון**. סכום זה ישולם לטובת נגעה העבירה הנ"ל ב- 10 תשלוםמים חודשיים שוויים החל ביום 1.9.25 ויועבר לנגעה העבירה לפי פרטיהם עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

noch amur b'masgerat tskir shirot hamben, abekash mishirot b'ti hasohar le'bchon at apsherot shilvoo shel na'am ba'thalik tipoli b'masgerat b'ti hasohar.

כעת אפנה לדון בעניינו של נאשם 2

اذציר לקרה כי נאשם 2 הורשע בביצוען של ארבע עבירות. האחת, עניינה פצעה בנסיבות חמירות, השנייה עניינה נשיאת נשק והובלתו, השלישית איסור לנוהג לא רישון נהיגה והרביעית נהיגה ברכב ללא ביטוח תקין. כאמור, וכך שקבעתי בעניינו של נאשם 1, כלל העבירות הנכללות בכתב האישום מהוות אירוע אחד. העבירות נעשו בהמשך האחת לשניה ובקשר ישיר. משהಗיעו הנאשמים לבתו של המתلون, הם דרכו את האקדחים וירו לכיוונו. כאשר ניסו הנאשמים לברוח מהמקום, ירו לכיוון אביו ואחד מאקיי של המתلون, על מנת להצליח להימלט.

ערכים חברתיים

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא מעשי של נאשם 2, הרי שגם בעניינו, הדברים מבנים מלאיהם. מעשי פגעו בזכותו של המתلون **לשומות גופו ושלות נפשו, בשלום הציבור ובKENINO, בכבוד האדם ובזכותם של אחרים לחיות חיים שלווים וכבלתי מופרעים**. כמו כן, הנושא ומוביל נשק לא חוקי ואף עושה בו שימוש, פוגע בראש ובראשונה **בביטחון המדינה ובמנגנון שלטונו; בשלום הציבור ובסדר הציבורי**. הוא פוגע בביטחון הציבור וחושף אותו **לאירוע טרור עזין כמו גם פלילי המבצעים באמצעות נשק המוחזק והמושג שלא חוק**. הפגיעה בערכים אלו ממשית.

את מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות פצעה בנסיבות חמירות ונשיאת והובלת נשק, סקרהתי לעיל בעניינו של נאשם 1 ועל כן אין צורך לסקור את זו גם כאן. עיר, כי תיקון 140 לחוק העונשין, חל גם על עניינו של נאשם זה. עם זאת, בעניינו של נאשם זה, ראוי להפנות גם לפסיקה העוסקת נהיגה ללא רישון וללא פוליסט ביטוח, ראו למשל:

• ת"פ (מחוזי ב"ש) 54230-03-21 **מדינת ישראל נ' שליבי**, ניתן ביום 23.5.22, במסגרת הושטו 48 חודשים מאסר לריצוי בפועל ו Barnett פסילה מלאהץיך או לקבל רישון נהיגה, בגין ביצוע עבירות שענין הובלת נשק ותחמושת, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רישון נהיגה ללא פוליטה תקופה.

• ת"פ (מחוזי מרכז) 15627-03-19 **מדינת ישראל נ' אל כמלאת**, ניתן ביום 31.12.19, במסגרת הושטו על נאשם 1, 38 חודשים מאסר לריצוי בפועל, 5 שנות פסילה מלאה מלקבט או להחזיק רישון נהיגה, בגין ביצוע עבירות שענין, נשיאת נשק ותחמושת, נהיגה ללא רישון נהיגה.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

נאשם 2 ביצע את עבירת הפצעה וUBEIRAT הנשך בצוותא עם נאשם 1. העבירות היו מתוכננות. הנאים הצדדיים מבעוד מועד בנסיבות ונסעו לכיוון ביתו של המתلون. הנאים ירו בצוותא לכיוון המתلون ופגעו אותו. משמעו אקיי של הנאים ואביו את היריות ויצאו לחצר הבית, הנאים ירו גם לכיוונו של אביו ואחד מאקיי של המתلون על מנת להימלט. לא זו אף זו, כתוצאה מהירוי נפגעה בצווארה סוסה אשר שהתה בחצר. מטבח הדברים, עשוי היה להיגרם נזק נוסף כפועל יוצא מרי של א

כדין בנסיבות אשר נס לא הסתיים האירוע בפגיעה חמיה או חמור מכך במות. יתרה מכך, הנאשם 2 הרג ללא רישון נהיגה ולא ביטוח וסיכון את כל משמשי הדרכן. הסיבות שהביאו את הנאשם 2 לביצוע עבירות אלו נותרו עלומות ולא הובחרו דיין. **הנואם הבין את שהוא עשה, ואת הפסול במעשה,**
הוא יכול היה וצריך היה להימנע מעשייהם.

לאור כל המקבץ, בעניינו של הנאשם 2, מצאתי לנכון לקבוע **מתחם עונש הולם אשר נע בין 38 ל-70 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, לצד עונשים נלוויים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

יש לזכור לזכותו של הנאשם את **החיסכון בזמן שיפוטי יקר, הנוצר מהודאותו ומנטיית האחראיות שלו**. מطبع הדברים, מאסר ממושך יפגע בנאום זה ובבני משפחתו. גם הנאשם זה נעדר עבר פלילי. עבירות התעבורי תרמו ככל עבירות מרובות ואלו הצלות בחובו אין רלוונטיות לעניינו, ובאופן ייחודי אין גגונות בחומרה יתרה. גם בעניינו של הנאשם זה, שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית.

ኖוכח המקבץ, במצב דברים זה, לאחר שבדקתי את כל השיקולים הדרושים לעניין, מצאתי לנכון להשית על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

1. 38 חודשים מאסר לריצוי בפועל בגין עמי מעצרו.
2. 10 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירות בנסיבות פשוט פשע או עבירה אלימה מסווג פשע.
3. 6 חודשים מאסר על תנאי לבסוף במשך שלוש שנים עבירות בנסיבות פשוט עוון או עבירה אלימה מסווג עוון.
4. פסילת רישון נהיגה למשך 12 חודשים. תקופת הפסילה תימנה מיום שחרור הנאשם ממשר. מאסר.
5. פיצויים בסך **10,000 לוטות המתلون**. סכום זה ישולם לטבות נפגע העבירה הנ"ל ב- 10 תשלומים חודשיים שוויים החל ביום 1.9.25 ויעבר לנפגע העבירה לפי פרטיהם עדכניים שיימסרו בידי המשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיד.

זכות ערעור חוק

ניתן היום, כ"ד تمוז תשפ"ה, 20 يولי 2025, במעמד הצדדים.